

Hvorfor skal man kjøpe Adventskalender. Hvorfor ikke lage den selv, sammen med foreldrene dine eller med søsken?

Adventskalender begynner 1. søndag i Advent og går frem til julaften. N Og i år – 2024- faller første søndag i advent på 1. desember dermed stemmer den kalenderen du kjøper i butikken med advent i kirken. Men det er ikke slik hvert år, noen gang begynner advent allerede i november.

Hvis du lager kalender selv, kan du knytte den mer til Advent som forberedelses tid, forberedelse til at Jesus blir født for å frelse oss mennesker. Hvordan skal man lage den? Det finnes mange idéer, så her er det bare fantasiene som setter grenser. Men her er i alle fall ett forslag.

Ta et stort ark gråpapir og skriv alle datoene med god avstand mellom dem. Så tegner vi våre egne bilder eller finner gamle julekort og klipper bilder ut av dem. Vi finner/tegner bilder som passer med Evangeliet - Engelen Gabriel og Maria, Josef ved verkstedet sitt, Elisabeth og Maria, Sakarja, noen bilder fra det Hellige Land, Johannes, befalingen fra keiser Augustus, veien til Betlehem (flere dager kan brukes til å tegne den!), stjernen, hyrdene o.l. Juletre og adventslys kan også være med. Bildene for de fire søndagene og Julaften kan være litt større.

Så kan man også lese litt fra Bibelen i Adventstiden. Det er mulig å finne lesninger til hver dag - eller bare til lørdager og søndager.

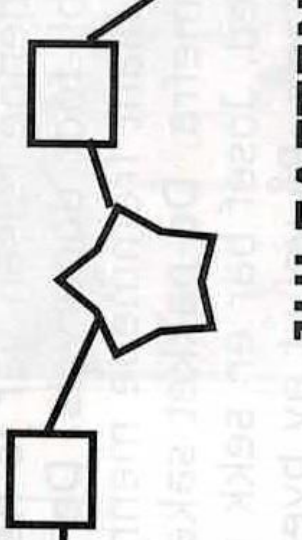
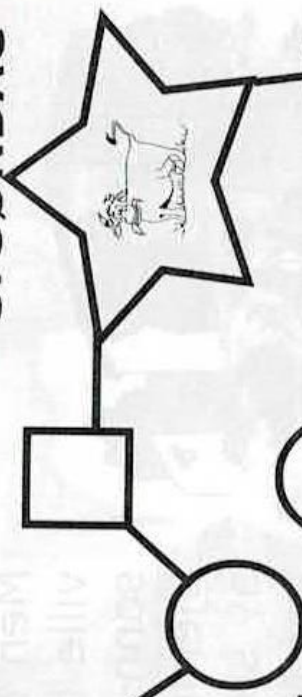
Hvis du synes at det blir for mye å gjøre på en gang, så kan man lage Adventskalenderen gradvis, hver lørdag kan man lage en uke av kalenderen for eksempel.

Og så er det en ting til. Hva med sjokoladene som du får i den kalender du kjøper i butikken? Tja. Man burde kanskje ikke ha det alt for godt før Jul. Men noen sjokolader kan vi tillate oss. Vi kjøper en pakke småsjokolader og limer en sjokoladebit, pakket inn i papir, på noen av dagene, f. eks en på hver av søndagene. Da er kalenderen ferdig, så er det bare å henge den på veggen, eller lime den på kjøleskapsdøren!

Lykke til!

(På neste side finner du illustrasjonen/malen til adventskalenderen.

3. SØNDAG

4. SØNDAG

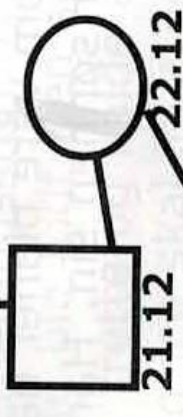
JULEAFTEN

2. SØNDAG

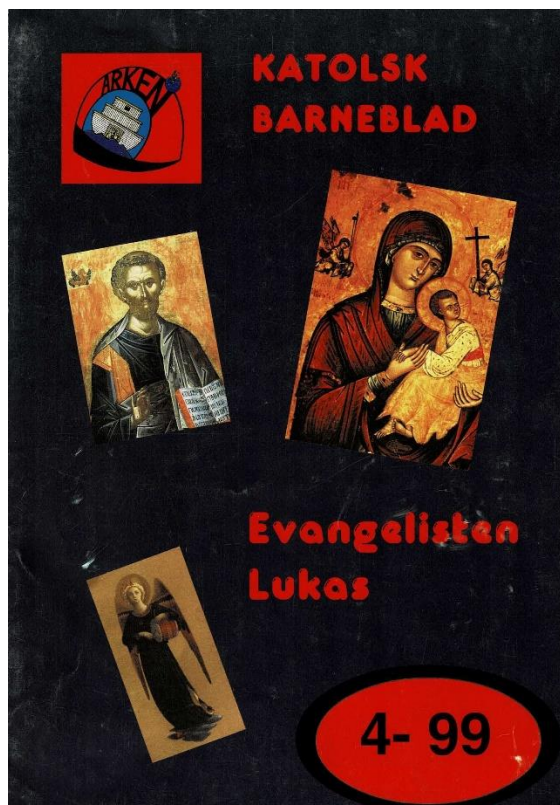

1. SØNDAG

"Noelka" . Arken 4- 99

En historie om Julaften i en stor by.

Tenk deg en stor by i Europa i desember. Det er kaldt. Det snør. I sentrum av byen finnes det en svær rundkjøring med masse biler, busser og trikkelinje i midten. Hvis du ønsker å krysse veien eller ta trikken, da må du gå gjennom en undergang. Dette er faktisk ikke bare en gang, det er en slags rundkjøring for fotgjengere der nede, med butikker og kiosker i midten. Folk haster avgårde eller stopper for å kjøpe bussbilletter, blomster, snop, suvenirer. Der er det også gatehandlere som selger malerier, smykker, gamle bøker. Der er det åpent året rundt. Også på Julaften. Der kan du treffe en hjemløs uteligger eller en narkoman blant de mer vellykkede.

I nærheten av denne rundkjøringen, i en gammel bygård som husker begynnelse av 1900-tallet, bor en jente som heter Elka. Hun bor sammen med sin far og en onkel. Moren døde da hun var liten. Det er formiddag på julaften. Det burde være en fin og hyggelig dag. Pappa og onkelen elsker henne og har sikkert mange presanger som hun skal finne under juletreet. Men Elka er ulykkelig. Det ser ut til at pappa skal besøke en dame senere på julaften. Kanskje skal han gifte seg på nytt. Elka kjenner ikke den damen, men hun er imot henne. Hun vil ikke. Hun er sur. Hun vil ikke være hjemme og pynte juletreet.

Hun går ut og treffer en eldre kamerat, Tomek, som skal tjene penger på å være en julenisse, eller kanskje en Sant Nikolaus. I dette landet finnes det ikke julenisser, men St. Nikolaus kommer to ganger i desember. Tomek trenger en engel til å hjelpe ham med å dele ut presanger. Elka utkledd som en engel, går sammen med ham til mange forskjellige familier. De besøker de rike i deres store og fine leiligheter, de ganske alminnelige og de fattige. De ser barna som er snille, som er glade i hva de får, selv om det bare er en liten sjokolade, og andre som er misfornøyde med sine dyre elektroniske gaver. De treffer også en syk gutt - for ham er det å komme hjem fra sykehus den beste gaven.

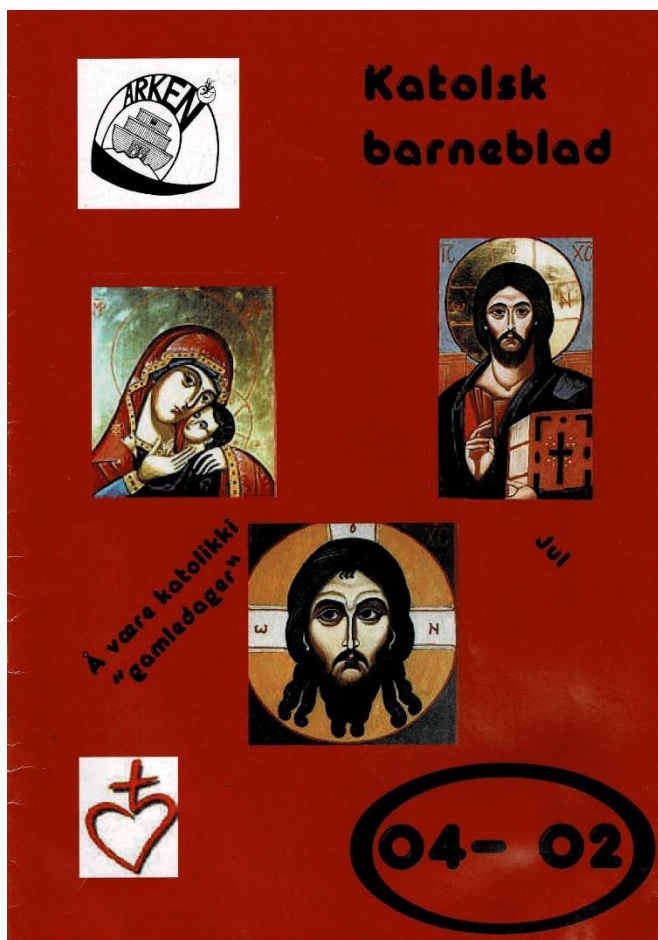
Elka glemmer etter hvert hvorfor hun var så sint. I mellomtid leter både far og onkel etter henne. De havner blant annet under rundkjøringen og onkelen treffer der en eldre dame som selger malerier. Han kjente henne en gang da han var ung. Nå bor hun i en annen by og kom til den store byen for å selge sin kunst. Onkelen vil så gjerne at hun kommer til dem på julaften. Ingen skal være alene på julaften. Men damen er flau. Hun har ikke fine klar med seg. Onkelen plutselig kommer på en idé. Hvis damen ikke kommer til julemiddagen, så skal julemiddagen komme til henne.

Pappa til Elka er beordret til å hjelpe. De tar med seg et campingbord og duk i bilen. Så kommer julematen - i dette landet spiser de rødbetsuppe, fisk og sopp på julaften - og til slutt det ferdig pyntete juletreet på taket. Det dekkes til julemiddag under rundkjøringen. Og plutselig slår andre mennesker seg til. De kommer med kaker, sjokolade, mandariner og nøtter fra de små butikkene. Gateselgere kommer med sine termoskanner og matpakker. Uteliggere kommer med "God Jul" og er også med på festen. Plutselig ønsker alle hverandre god jul og synger julesanger: "Et barn var født i Betlehem", "Deilig er jorden", "Gloria in excelsis Deo". De ler og gråter, spiser mandariner og sjokoladenisser. Og omfavner hverandre. Elka og Tomek kommer mens festen allerede er i gang. Onkelen snakker med den gamle dame og ser meget fornøyd ut. Juletreet ser mye bedre ut i de store lokallet under rundkjøringen enn hjemme. Overraskende nok er det gøy å være sammen med de ukjente mennesker. Er det virkelig onkelen som hadde denne ideen? Og pappa. Kanskje han burde gifte seg allikevel? Elka er ikke lengre sur.

Boken om Elka på Juleaften - "Noelka" - kom ut en gang i oktober for over 30 år siden. Elkas historie var oppdiktet, men den ble virkelig. Samme år på Julaften arrangerte de som leste boken - og det var mange - en fest for enslige, hjemløse og forbipasserende under rundkjøringen. Forfatteren var også til stedet. Synes du ikke at Jesus var der også, selv om det var vanskelig å gjenkjenne Ham i en slitt vinterjakke og ullue?

Basert på romanen «Noelka» av Malgorzata Musierowicz. 1992.

Arken 2002 Ei Juleforteljing

Ein gong for lenge sidan levde det ein gut som heitte Benjamin. Han var som alle andre gutar i Palestina på den tida. Han arbeidde med faren sin og lika å sove når dei var på engene og stelte dyra.

Benjamin var ein skikkeleg gut, han var breiskuldra, hjulbeint og hadde eit stort og rundt hovud, dei svarte auga var plasser djupt inne i ansiktet. Han hadde eit ljost ansikt og eit smil til alle han møtte. Og når han milte, lyste heile ansiktet hans opp. Alle i bygda likte han. Benjamin var rundt tolv år, neste sommar skulle han ha Bar Mitzva og bli voksen.

Så byrja dei kalde dagane i året, han måtte ha på seg mykje varme klede. Sauene måtte bli henta inn til enga som låg nærast bygda. Mennene streva tungt i fleire dagar med arbeidet sitt, det var tungt å finne kvar einaste sau. Benjamin hjalpte også til med arbeidet. Han måtte gå føre flokken og føre han til bygda, Bethlehem.

"På den tid da Kvirinius var landshøvding i Syria kom det befaling frå Keisar Augustus om at alle skulle skrive seg inn i manntal, og alle gjekk, kvar til sin by".

Benjamin gjekk med flokken bak seg. "Kor mange folk det er på vegen?" tenkte han, "dette er jo ikkje den beste tida for reising og det er to månader til Påske, kvifor reiser dei då?" Undrast han og gjekk bort til vegen. "Kvifor drar dykkar til Bethlehem på denne tida av året?" spurde han nåen tilfeldig, "fordi Keisaren seier at vi må", svarte dei.

Også Josef og Maria måtte dra ned til Davids by, Bethlehem, for å la seg innskriva.

Benjamin førte no flokken ved vegen, det byrja å bli mørkt og han ville helst gå der folk ferdast. Det kom to personar bortover vegen, den eine, ei kvinne satt på eit esel, mens den andre gjekk. Benjamin såg at kvinna var gravid.

"Skal eg hjelpe dykk?" spurde han og smilte. Han så på kvinna, huda var silkemjuk og heilt kvit, ho var vakker. "Det var snilt", sa mannen, "du kan vise oss vegen til det næraste herberget". Benjamin tenkte

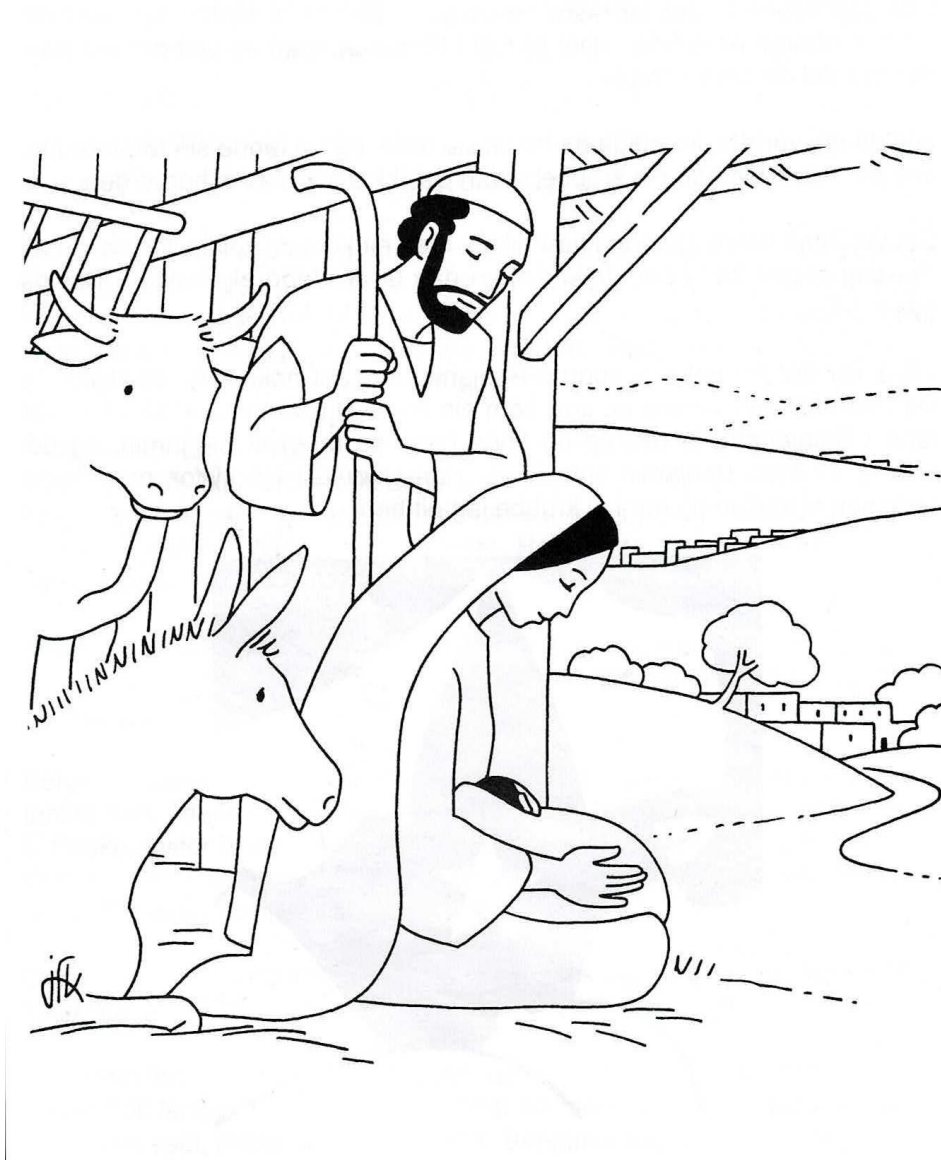
kor skal dei sova, herberga er jo fulle. "Det er fullt i herberga, men eg veit om ein stall, der kan vel de sove i natt?"

"og då dei var der kom tida da ho skulle føde, og ho fødte sin førstefødde, snøyppte han og la han i ei krubbe, sidan det ikkje var plass i herberget".

"Det var også nokre gjetarar i nærleiken. Med eit kom eit veldig ljøs og ein av Herrens englar sa til de "frykt ikkje, i dag er det fødd ein frelsar i Davids by".

"Kva var det for noko?" spurde Benjamin "er det noko som er skjedd?" Og faren fortalte: "mens du sov kom ein engel til oss og sa at Messias var fødd i Bethlehem, la oss gå og finne han" sa faren til Benjamin, og dei sprang av stad. Benjamin sprang og. Han skjønnte ikkje kvifor, men beina førte han til stallen og der i ei krubbe låg eit barn.

(oversatt til nynorsk av Miguel Quesada)

Arken 4 – 2002

Pave Johannes Paul 2. til barn om julefeiring:

«Kjære Barn

Om et par dager skal vi feire Jesu Kristi fødsel. En fest som er så gledelig for hvert barn i hver familie.
(..)

Festen for Jesu Kristi fødsel er barnets fest - det ny fødte barnet. Kristi fødsel er dermed deres fest! Dere venter på den og forbereder dere til den. Dere teller timer og dager til den hellige natt da Jesus ble født i Betlehem.

Jeg ser dere når dere forbereder krybben - hjemme, i kirken, overalt i hele verden, for å på den måte bli bedre kjent med det atmosfæren og det miljøet som Kristus ble født i. Ja, i juletiden (*som vi kaller den tiden i Norge*) har krybben en viktig plass i Kirken. Og alle skynder seg til krybben i en åndelig pilegrimsferd, som hyrdene den natten i Betlehem. Senere kommer de tre vise menn fra Østen. De følger lyset fra stjernen som viste dem veien til Frelserens fødested.

Dere kommer også til krybben for å se på Barnet som ligger på strå, på Hans Mor og den hellige Josef, Hans beskytter på jorden. Når dere ser på den *Hellige Familie* tenker dere på deres egen familie, der dere kom til verden. Dere tenker på deres mor, som fødte dere og på deres far. De forsørger familien, de sørger for at dere får oppdragelse og utdanning. Foreldre er ikke bare de som gir liv til barnet, de gir omsorg og oppdragelse fra første stund.

Jeg skriver om dette til dere i dag, kjære barna, fordi jeg også var et barn for mange år siden. Jeg gledet meg også til jul og når stjernen begynte å skinne, løp jeg til krybben sammen med mine kamerater for å oppleve på nytt det som hendte for over 2000 år siden i Palestina. Vår glede var best uttrykt gjennom sang - julesanger er så flott og rørende! Julesanger som tradisjonen blant mange nasjoner knytter til Jesu fødsel! I disse sangene finner vi så mange viktige tanker og så mye varm kjærlighet til det Lille Barnet som kom til verden.

(...)

Dere kjenner sikkert godt alle hendelsene knyttet til Jesu fødsel og Hans først tid på jorden. Dere har fått høre om det fra foreldre, fra prester, lærere og kateketer. Dere gjenopplever disse hendelser hvert år sammen med hele Kirken. På den måten blir de dramatiske stundene knyttet til Jesu fødsel noe som er dere nær.

Kjære Venner! I det som skjedde med det Lille Barnet i Betlehem kan dere *gjenkjenne skjebnen til barna i hele verden*. Det er sant at barnet er en glede ikke bare for dets foreldre, men også en glede for hele Kirken og det er også sant at det, dessverre, er mange barn i forskjellige verdens deler også i vår tid, som lider og er truet av ekstreme situasjoner. De sulter, de er fattige, de dør på grunn av sykdommer og undernæring, de er offer for krig, de er forlat av sine foreldre, de er hjemløse, uten varme av egen familie, de er offer for voksnes vold. Kan vi være likegyldige og gå forbi disse barn som lider, særlig når det er voksne som på en eller annen måte er kilden til disse lidelser?

I Norge bruker vi ordet "jul" . Dette ordet er ikke knyttet til de som skjedde i Betlehem. I andre språk er det direkte synlig at vi snakker om Kristi fødsel.

